

Også mange tak til fru Henriette Kjær for den tapre kamp, hun kæmpede heroppefra for at forsvare daginstitutionerne i dette land. Jeg er meget enig med fru Henriette Kjær i, at daginstitutionerne har gjort meget, ikke kun for ligestillingen, men bestemt også for at give vore børn en god opvækst.

Til fru Anni Svanholt vil jeg sige, at jeg er enig i bekymringerne over Ny Løn og de lønforskelle, den kan være med til at skabe. Det er et område, vi skal have fokus på, og det er et nyt område, når vi taler uligeløn. Vi må diskutere, hvad vi kan gøre for at sikre, at Ny Løn ikke bliver brugt til at skabe udløst lønforskelle mellem kvinder og mænd.

Fru Anni Svanholt var i sin tale også inde på problemstillingen om råd, nævn og udvalg. Her er der faktisk en ret positiv historie, så derfor vil jeg gerne give dette punkt en lidt længere kommentar med på vejen.

Vi har gennem mange år været opmærksomme på, at både kvinder og mænd skal have mulighed for at bidrage med viden og erfaring og tage arbejde i offentlige råd, nævn og udvalg. Det er efter min mening og regeringens opfattelse meget vigtigt, at begge køn får mulighed for at få indflydelse på samfundets udvikling, og da mange af disse udvalg og råd arbejder med grundlaget for ny lovgivning og samfundsplanlægning, er det vigtigt, at både kvinder og mænd er repræsenteret.

Der har været lovgivning om offentlige udvalg og råds kønsmæssige sammensætning siden 1985. Indtil 1985 var der kun 12-13 pct. kvinder i rådene, men med ligestillingsloven er bestemmelserne om sammensætningen af udvalg blevet skærpet. I udvalg bør der nu være en lige lig sammensætning af kvinder og mænd. Allerede i 1986 var andelen af kvinder i nye udvalg steget til 37 pct. Den har siden da holdt sig på 38-39 pct., men nu er vi faktisk nået til den højeste andel siden 1985, for i 2000 var kvindeandelen oppe på 44 pct.

Jeg ved godt, at der er nogle procent endnu, til vi når op på fifty-fifty, men jeg synes dog, vi har lov til at rose dem, der har kæmpet for denne lovgivning – rose dem for, at vi faktisk nu har næsten lige repræsentation af kvinder og mænd i de råd og nævn, der bliver nedsat.

Så vil jeg sige tak til fru Yvonne Herløv Andersen for lykønskningerne og tak for de mange positive ord fra hr. Søren Søndergaard. Både fru Yvonne Herløv Andersen og hr. Søren Søndergaard og også hr. Anders Samuelsen kom ind

på, at vi skal passe på, at ligestilling ikke kun bliver for de velstillede kvinder – at ligestilling ikke kun bliver for eliten, at det ikke kun bliver for de kvinder, der kan råbe højest. Det er jeg enig i, og derfor er jeg også ekstra opmærksom, når KAD peger på problemstillingerne i børnepasningsorloven for de lavestlønnede kvinder og deres orlovsproblemer. Derfor sætter regeringen også stor fokus på arbejdsmiljøet for de kvinder, som har de job, hvor man virkelig bliver nedslidt.

Vi er også meget opmærksomme på vold mod kvinder, som fru Tove Videbæk var inde på. Det er jo forstemmende, at et af de farligste steder, man i dag kan være som kvinde, er i sit eget hjem. Det er et af de steder, hvor flest kvinder udsættes for vold. Det kan vi ikke bare se passivt på, og det har vi heldigvis heller ikke gjort. Gennem de sidste par år er der blevet gjort meget for at sikre, at kvinder, der udsættes for vold, får en hjælpende hånd, og at man også sætter ind fra samfundets side. Politiet har gjort meget på det her område, og jeg glæder mig også til, at den tværministerielle arbejdsgruppe kommer frem med nye forslag til, hvad vi kan gøre for at sikre, at færre kvinder bliver udsat for vold.

Jeg glæder mig også over, at en gruppe mænd har lavet en international afdeling af Mænd imod vold. Umiddelbart kan man spørge, hvad det nytter, at der er nogle mænd, der går ud og siger, at man ikke må slå på sin hustru. Jeg tror faktisk, at det nytter meget, at det bliver gjort til noget, man ikke gør, og at det bliver gjort til noget, man tager afstand fra.

Så hvis vi skal volden mod kvinder til livs, kræver det både, at politiet fortsætter den flotte indsats, de er startet på, at vi herindefra diskuterer, om der er noget på lovgivningsområdet, der skal ændres, og at man hver især tager afstand fra volden.

Afslutningsvis vil jeg endnu en gang sige tak for en god debat, som jeg håber på vi kommer til at fortsætte ikke bare herinde i Folketinget, men bestemt også ude i samfundet, for skal vi opnå en reel ligestilling i Danmark, handler det nemlig om at føre lovgivningen up to date og bestemt også om, at debatten fortsætter både her, på arbejdsmarkedet og i samfundet generelt.

Så tak for en god debat.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Jeg ville gerne sige tak for det positive tilsagn fra ministeren for ligestilling om at gøre en indsats i